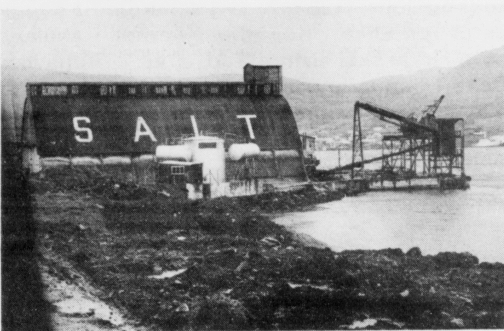

smátíðindi innanoyggja

Umvæla á Drelnesi

Saltgoymslan á Drelnesi verður nú umvæld. Roknað verður við, at tað fer at ganga hálvur annar mánaði til umvælingin er liðug og til goymslan kann takast í brúk.

Saltgoymslan á Drelnesi

Farnir at trola

Einstakir bátar eru farnir og aðrir gera klárt til at fara at trola á landleiðini, og Christina fór mikukvöldið.

Úr Vestmanna frættist, at har eru bátarnir í ferð við at leggja um til troling. Leit-hamar hevur reinsað motorin og skal seta spælið í aftur, áðrenn hann fer fyrsta túrin. Tróndarberg kom nakað herfyri á Vestmanna við einari brotnaðari mastur, sum teir hava skift út. Teir byrja væntandi túr at trola einaferð í hesi vikuni.

Til minnis um slupptíðina

Klaksvíkar býráð samtykti á seinasta fundinum at keypa sluppina Fimm Systrar frá Simun D. Kalso fyri 25.000 kr. Fimm Systrar er bygd í Hull í 1878 úr eik. Hon er 76 fetur til longdar.

Munnliga próvtøkan byrjar 26.

Tilsamans 90 næmingar á Føroya Studentaskúla skulu taka prógv í summar. Tann skrivliga próvtøkan byrjaði í vikuni, og tann munnliga próvtøkan byrjar 26. maí.

Høganes seld til Strendur

Sluppin Høganes er nú seld til Strendur. Hon hevur higar artill hoyrt heima á Toftum, og eigari av henni hevur verið Jøen Jacob Johannesen í Lamba. Høganes er bygd í

Saltgoymslan á Drelnesi varð bygd í 1933 og hevur ikki verið í brúk nú í fleiri ár.

Tað eru menn frá J.K. Jensen og Soni í Miðvági, sum saman við monnum av Tvøroyri gera umvælingararbeiðið. M.a. skal eitt nýtt flutningsband setast upp.

Fabrikat

Herfyri fall dómur í sakarmáli, sum Z. Wang hevði lagt móti fleiri fólkum, teirra millum Erlendur Patursson og Olavur Michelsen, sum fingi heftidóm fyri at siga, at saksøkjarin hevði falsað undirskrift. Hvi hesir skilamenn hava talað um ranga undirskrift skilji eg ikki, tí hon var ikki rong, hon var skrivað við hond saksøkjarans, segði dómarnir og slær seg sjálfvan frammaná, tí beint aftaná skriv-ar hann í premissunum: »Det må anses for forkasteligt at have fabrikeret en udskrift af for-handlingsprotokollen...«

Av hesum læra vit, at vit skulu vanda okkum meira um orðini. Tað er also ikki reysivert at fabrikeru útskriftir og lokka mammu og systkinabarn at vátta, at »avskriftene«, sum fabrikeratið varð kallað, er sein. So vita vit tað — fabrikeru hvat tú vilt, set egði navn undir, lokka onkran at vitna, at rætt er, sjálvt um hann onga hóming hevur av, hvussu frumtíð ljóðar, so er alt í lagið, tað er ikki reysivert. Men ert tú mismæltur og kallar tað fals, so fer tú í skansan — sambært premissir-nar og dómin.

Av hesum sanna vit aftur hitt kenda fyrbrigdi, at jura fellir ikki altíð saman við tað, sum vit halda er rættvisi.

Nú skal tað sigast, at eg havi lisið ov nógv danskar bókur og ov nógv dansk bløð, sum víðgæra danskan rætt, til at eg leggi smittin í hvat ið hasin dómarnir sigur í hesum føri. Leggur dómarnir í, so skal eg lána honum onkrar bókur um, hvussu hansara »lærda« stætt tiggjar sær í Danmark. Og hvi skulu teir vera øðrvísi í Føroyum?

Men tveir menn eru, sum tóku dómín fyri fult og fingi spýggjandi vaml fyri teim dómdu. Vaml av tí slag, sum gamlar damur í einum vissum starvi fáa, tá onkur yngri er komin »illa« fyri. Hesir moralistar eru teir forherðaðu harrarnir Kjørtan Mohr, stjóri og riddari av dit og dat, hann er eisini gitiin fyri annað, sum vit fara at triva leysliga í. Hin er harra Sigfried Skaale fyrrverandi borgarstjóri í Havn, fólkaflokksmaður (hvi er hann tað ikki longur? Mundi tað vera dómurin yvir Erlend og Olav, sum gjørdi tað???) og annars dit og dat. Ta sonnu søguna um hesar báðar harrar man onkr skemtingarsamur søgu-granskari seinni fara at taka sær av — eg kundi hugsað mær svian Bergmark, danan Sherfig ella bretan Parkinson. Hóast at eg sjálvur haldi, at tíð teirra í Tórshavnar býráð er alt annað enn skemt.

Eg havi hoyrt um grønlands-hundar, at teir eru so skikkaðir, at teir leggja ikki á mann, sum er á fótum, tá eru teir lagaligir og fittir — taka enn tá hundsbittar frá sær, — men snávar tú á, so eru teir á sær og flensa teg sundur.

Nú tá hesin danski dómari, sum Sigfried ikki altíð hevur hildið so nógv um, dómir soleiðis, at vit vanligu fólk skilja tað, sum at teir ákærdu hava verið mismæltir, tá fella teir sum hyenir yvir Erlend og Olav, tala

um moral, spekt, virðing. Sigfried skrivur háfloygda grein um falskan vitnisburð móti næsta sinum osfr. Endar við at taka til kvæðini, brestir hælín í gólvið og sigur við fólkaflokkin — »Eg tæni sær ikki longur!« — Sig-mær Sigfried, slappst tú at tæna flokkinum longur??

Kjørtan Mohr er ikki minni moralskt uppøstur og forargaður og vil hava teir formastiliga á bál og brand og vil hava siðiligar menn við spekt og sum eru óplettadír á ting og í nevndir (sjálvandi ætla hann sær ikki at koma í Erlends stað — ella hvussu?) í síni moralsku øsing krevur hann enn tá lógarbroyting um valbæri til almenn stovr og málber seg nakað soleiðis sum: ...maður, sum hevur framt gerðir, ið alment mugu haldast at vera forkastiligar, eigur ikki at verða valdur inn á ting ella til almenn umboð! Nakað soleiðis ljóðar tað, eg havi ikki tekstina við hondina.

Kjørtan veit sjálvandi ikki, at alt hetta er lógarfest framman-undan og verið Sigfried og Kjørtan glaðir fyri tað, tí annars sat hvørigin teirra í nøkrum almennum sessi. Kjørtan kundi til dómis sagt okkum frá, hvussu hann bar seg at við at fáa byggi-grund úti við Sandá (ella skal eg kanska greiða frá tí?) Kjørtan og Sigfried kundu kanska í felag sagt okkum frá, hvussu teir báðir samdust, tá teir í felag gjørdi leigusáttmálan viðvíkjandi gamla Sjómannaskúlanum og settu leiguna til 50 — fimti — krónur um mánaðan í 20 — tjúgu — ár. Ja, her skulu tit siggja moral, so tað stendur eftir.

Skipasmiðjuna hevur hann rikið soleiðis, at hon ongantíð hevur lønt stjóranum — Kjørtani — somikið væl, at hann hevur havt somikið í skatti, sum hansara egnu arbeiðsmenn, har er hann ógvuliga moralskur. Kjørtan sigur í sínum lógarupp-skoti: »... alment mugu haldast at vera plettaðir«. Skilir hann ikki, at hann við hesum hevur sett, til dómis, meg sum dómara? Nei, mín góði Kjørtan, verið hann glaður um, at so lætt gongur tað heldur ikki, og verið hann glaður um, at uppskot hansara fór aftur í Tinganes niður í eina djúpa skuffu og ongantíð kemur aftur fyri dagin, tað man vera frægast fyri hann sjálfvan og hansara líkar. Til dómis: hvussu leingi var tað at Kjørtan sat fyri at hava koyrt við kenning? Var tað ikki 21 dagar? Og, tað er kanska ikki so mannminkandi sum at vera mismæltur? At Erlendur og Olavur vóru mismæltir gav teim bert 14 dagar. Hasin dagamunurin sýnir okkum so, hvat ið

dómarnir heldur verri er — at koyra við kenning ella at vera mismæltur.

Nú tími er ikki longur at roða um hasar báðar harrarnar, moralistarnar Kjørtan Mohr og Sigfried Skaale. Men eg minnst mynd, sum stóð í svensku blaði, har maður stendur kreptur í skellilátri og undir myndini stendur at lesa: — havnarmenn tala um býráðspolitikk. Flennandi maðurin á myndini hevur sjálvur sagt mær, at talan var ikki um býráðspolitikk, me up eina av teim viðgittu grinda-auktiónunum, sum Sigfried plagdi at halda á býráðstrappuni.

Nei, mínir góðu menn, eg fari at geva einum málandi skyld-manni hjá Kjørtani Mohr allan rættin: — Stavnhalðið her á landi skal vera psykiskt hgy-ejnisnar menn í álitisstovr!

Fraser

E.S. Nú seinast undir farnu lögtingssetu kom mál um stuðul til verksmiðjuna í Lopra, sum av eyðskildum orsökum er komin á trot.

Straks fór Kjørtan Mohr at leika í um oyðsl og at máti skal vera við og kansa bæði her og der og likviditet, kapasitet og bonitet, solvens og mong onnur orð, sum hann ikki skilir eitt petti av sjálvur (tað er almanna-hugsan).

Einaferð, tað er nakað síðani nú, minnst meg, var nakað sum nevndist Tórshavnar Trolara-felag, hvi vildi Kjørtan ikki kansa tá? ha?

Hvi visti sami Kjørtan einki, tá Tórshavnar Kommuna, har hann sat sum limur, veitti Leivi Hepna trotahjál? Kjørtan sat sjálvur sum stjórnarlimur í felagnum og átti at vita, at felagið var insolvent (komið á trot), men tó sat hann í býráðnum og greiddi atkvøðu fyri at veita trotahjál til felag, sum fór á heysin dagin eftir.

At Kjørtan sjálvur var størsti kreditorur ger ikki sakina meira smikrandi. Nei, Kjørtan Mohr, tygum skuldu kansa tygum sjálfvan og um tygum hava eitt sindur av minni og minnst alt tað, tygum leggja onnur undir, so høvdu tygum ógvast og høvdu tygum so skilt tygara egnu kanning, høvdu tygum aldri klovið í tvey aftur.

Fraser

Vakrar barnabuksur

úr polyester/viskose. Støddir: 4 til 14 ár. Litir: beigadað, ljósabláur, rustreyðar, brúnar og myrkabláur.

Pf. Sjóklæðnavirkíð

Klaksvík
tlf. 55040